

virkelige Kursdifference hele Aaret 1905 paa 4 pCt. Østiftsobligationer aabne Serier og paa norske 4 pCt. Hypotekbankobligationer af Laanet 1900. Se, det er hverken 7 eller 12 pCt.

Den Kurs, Crédit Lyonnais har sat for norske Hypotekbankobligationer, kan man ogsaa vente vil blive sat for danske; men naar man maa antage, at vi udbringe danske Hypotekbankobligationer til 2, 3 maaske 4 pCt. mere i Paris, end Kreditforeningsobligationer her hjemme vilde staa i, hvis vi ikke havde nogen Hypotekbank, saa er det dog klart, at den Højnelse af Kursen, som kan ske derved, at man køber Kreditforeningsobligationer her hjemme for en Del af de Penge, man har faaet for Hypotekbankobligationer i Paris, kan ikke blive meget stor, og i alt Fald hvis man tilstræber det Formaal, som er angivet i dette Forslag, maa man efter min Mening ganske nødvendigt efterhaanden Skridt for Skridt komme til at gaa meget videre end det foreliggende Forslag, for ellers vil man, naar dette har hørt op at virke, komme til et Tab i Kurs bag efter. Hvis man tænker sig den Tid, hvor denne Hypotekbank udsteder sine 8 Serier efterhaanden, saa vil der blive nogen Stigning, saa kan man ikke standse, og naar vi gaa ind paa det, maa vi være klar over, at vi gøre et første Skridt paa en Bane, vi maa videre paa. Vi komme igen til at deponere en Obligation paa 15 Mill. Kr., og vi komme igen til at paatage os i Realiteten, selv om det formelt ordnes noget anderledes, en yderligere Statsgaranti paa 120 Mill. Kroner.

Det vil gentage sig, og under disse Forhold er det, jeg ikke just tilraader, men beder overvejet, om det dog ikke er rigtigere at gaa til en Statsgaranti for vore Kreditforeningsobligationer, som ganske sikkert vilde være anderledes effektiv i Retning af at højne Kursen end en Hypotekbank, idet det nemlig bliver en direkte Hjælp for Kreditforeningerne, medens dette jo kun er Skyggen af Hypotekbanken, som falder over paa Kreditforeningerne. Hvad Hypotekbanken kan naa i Paris af højere Kurs end Kreditforeningerne, bliver ingeniunde noget, som direkte hæver vore Kreditforeningspapirer op ved Siden af Hypotekbanken, den kommer kun til at hæve dem ganske lidt op imod sig, men ikke op ved Siden af sig. Der gaar meget væk, der er mange Omkostninger, Bankerne tjene ogsaa noget, og der gaar i det hele Omkostninger paa. Og saa gaar

ogsaa den Fortjeneste væk, som Hypotekbanken selv faar, og det kan blive meget væsentligt, thi den vil købe sine Kreditforeningsobligationer saa billigt som muligt.

Den højtærede Finansminister indvendte, at i Frankrig forlanger man en Statsbank, en *Bank*, men det er dog vistnok Meningen, at man i Frankrig ikke alene forlanger en Statsbank, men at man ogsaa venter, at der med denne Statsbank er forbundet Statsgaranti. Thi hvis man stillede Crédit Lyonnais Valget imellem — og det tror jeg, det i Realiteten vil sige — at faa en Statsbank at handle med, hvis Obligationer ikke vare statsgaranterede, men til Sikkerhed for hvilke der kun var deponeret en Obligation, som dækkede en Ottendedel af Beløbet, og paa den anden Side en effektiv Statsgaranti for vore Kreditforeningspapirer, saa tvivler jeg skam ikke om, at den vilde vælge det sidste. Det er i Forventning om, at der til Statsbanken skal være knyttet Statsgaranti, at Paris' Børsfolk foretrække denne Hypotekbank for Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer, men saa maa vi ogsaa være klar over, at vi hos dem have vakt en Forventning om, at der til denne Statsbank er knyttet Statsgaranti, som vi ikke kunne gaa hen og skuffe.

Jeg skal endnu blot bemærke, at ogsaa jeg deler Ønsket om, at det Udvalg, som skal behandle dette Forslag, vil arbejde med Energi og bringe noget virkelig godt ud deraf.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg synes, det er uheldigt, naar der her gentagne Gange har været talt, som om vi igennem dette Forslag og igennem de Forhandlinger, vi have ført med franske Autoriteter om det, skulde have vakt en Forventning om Statsgaranti, som vi ikke agte at opfylde. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem kan faa den Tanke. Der er ikke Spor af Tvivl om, at denne Sag er saa gennemforhandlet med de vedkommende franske Autoriteter og franske Børsmænd, at disse vide meget klart, hvad der her bydes dem, og at det staar dem ganske klart, at det, der bydes dem, er en begrænset Garanti fra Statskassens Side. Dette Lovforslag har i sin endelige Affattelse været dem forelagt i Oversættelse. At vedblive at digte om, at de dernede kun ville have Obligationerne i den Tro, at der er en fuldstændig Statsgaranti, forekommer mig at være ganske urigtigt. Der hersker ikke fjerneste Tvivl om, hvad